

på skattetrykket, var det 48,8 pct. i 1993, men 47,8 pct. i 2001. Myterne, ammestuehistorierne, der bliver holdt i live ude på VU-kurserne og i KU, om, at de socialdemokratiske ledede regeringer øgede det offentlige forbrug og øgede skatterne, har ingen hold i virkeligheden.

Jeg synes, statsministeren var meget præcis i sit svar til hr. Mogens Lykketoft, og vi vil gerne kvittere for det meget klare tilsagn, statsministeren kom med som svar på hr. Mogens Lykketofts spørgsmål om efterlønnen. Det er jo et meget vigtigt og centralt spørgsmål, for der er mange mennesker uden for dette hus, som i de seneste måneder har hamstret efterlønsгарantibeviser, fordi de har været nervøse over den debat, som mange unge Venstreløvere har startet i de seneste uger. Vi tager statsministerens meget, meget klare melding som udtryk for, at hvis Venstre skulle komme til den konklusion, at der er brug for at ændre efterlønnen efter næste valg, vil statsministeren redegøre for det inden udskrivelsen af valget. Det er vi glade for, for det giver sikkerhed for, at ændringen ikke kommer, om man så må sige, som en tyv om natten.

Statsministeren spurgte, hvordan vi vil forholde os til det forslag til vedtagelse, som er fremsat af fru Pia Kjærsgaard sammen med Venstre og Det Konservative Folkeparti, og i modsætning til statsministerens manglende reaktion på vort forslag skal jeg gøre det.

Kl. 20.15

Allerede undervejs fik vi afsløret, at det var en afværgemanøvre, som skulle forhindre en afstemning om den anden vedtagelse om salg af de almenyttige boliger. Der er mange ting i forslaget, vi kan være enige i. Mange af tingene har vi selv fremsat forslag om, da vi var i regering, og der er ting, vi har stemt for, også efter at vi er gået i opposition. Det drejer sig om en konsekvent indsats mod vold og voldtægt, og det var i øvrigt forslag, der var forberedt og lå klar til regeringen, da den overtog ansvaret efter os.

Jeg vil sige, at vi kan ikke stemme for vedtagelsen. Der er helt klart elementer i den, som vi under ingen omstændigheder vil stemme for, ikke mindst at børn og unge under 15 år skal have løst deres kriminalitetsproblemer med retspolitiske redskaber. Der har været stor enighed i Danmark gennem mange, mange år om, at det var socialpolitiske og forebyggende foranstaltninger, der skulle til, og derfor kan vi ikke støtte forslaget til vedtagelse.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Må jeg først sige til hr. Frank Jensen om efterlønnen, at det er jo egentlig rørende at høre gode råd til den siddende regering om, at det vil være utrolig ufornuftigt at bryde et valgløfte om efterlønnen; hvis man ikke ønsker at fortsætte med efterlønnen, skal regeringen fortælle det før valget og ikke efter valget. Det må være den dyrekøbte erfaring, Socialdemokratiet selv har gjort, der gør, at man nu giver gode råd til den siddende regering.

Jeg vil godt følge op på det og sige, at vi har jo hverken lod eller del i de brudte løfter, Socialdemokratiet gav dengang. Men for os er det helt klart, at efterlønnen skal fortsætte, også efter næste valg, ingen tvivl om det. Jeg siger det bare, for at der ikke skal være nogen tvivl, men jeg synes altså, det er ynkeligt at høre Socialdemokratiet. Det er nærmest til at dø af grin over, hvis det ikke var så sørgeligt, at der bliver givet gode råd om, hvordan efterlønnen skal håndteres.

Så må jeg sige med hensyn til forslaget til vedtagelse, at jeg ikke kan gøre for det, men jeg synes, det er en gang udenomssnak, når den socialdemokratiske ordfører prøver at forklare, hvorfor han ikke kan stemme for forslaget. Er det punktet om indgriben over for kriminalitet begået af børn og unge under 15 år, der gør, at man ikke kan stemme for? Og hvad gør man? Stemmer man imod, eller undlader man, eller hvad gør man egentlig? Indtil videre er der ikke noget godt svar fra hr. Frank Jensen, men vi må have et helt klart svar.

(Kort bemærkning).

Frank Jensen (S):

Det er jo besynderligt, hvilken kærlighed fru Pia Kjærsgaard kan udvise til efterlønnen, al den stund fru Pia Kjærsgaards daværende parti stemte imod efterlønnens indførelse i 1979. Men nuvel, sådan har Dansk Folkeparti det jo med at camouflere sig efter de givne forhold. Det er jo ikke noget nyt fænomen.

Angående vedtagelsen har jeg redegjort for, at der er elementer i den, som vi er fuldstændig enige i. Vi er fuldstændig enige i, at den udvikling, der er sket på Kriminalforsorgens område, er utilstedelig; at der er flere af dem, der er dømt ved domstolene, som er uden for fængslerne, end der er i fængslerne. Det er fuldstændig uacceptabelt, og derfor skal der rettes op på det forhold, og vi forstår ikke, at regeringen ikke egenhændigt har påtaget sig det ansvar. Der er også